

Sygn. akt: I C 1765/19 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2021 r. w K.

sprawy z powództwa S. Ł.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

spory na tle ubezpieczeń OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu wypadków komunikacyjnych, z wyłączeniem spraw o symbolu 014pz

I. Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda S. Ł. kwotę 8.879,95 zł (osiem tysięcy osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych i dziewięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 6.000,00 zł (sześć tysięcy złotych) od dnia 29.09.2019 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 2.879,95 zł (dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych i dziewięćdziesiąt pięć groszy) od dnia 10.12.2019 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda S. Ł. kwotę 3.217,00 zł (trzy tysiące dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. Nakazuje pobrać od pozwanego kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem brakującej opłaty od pozwu, oraz kwotę 107,80 zł (sto siedem złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1765/19 upr

UZASADNIENIE

Powód S. Ł. pierwotnie wniósł o zasądzenie na jego rzecz od (...) Towarzystwa (...) w siedzibą w W. kwoty 6.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 września 2019 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 28 sierpnia 2019 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pozwane Towarzystwo (...) przyjęło odpowiedzialność za szkodę i wypłaciło kwotę 15.239,51 zł tytułem odszkodowania. Jednakże kwota ta nie pokrywa w całości wyrządzonej szkody. Powód zlecił wykonanie kosztorysu niezależnemu rzeczoznawcy, który oszacował koszt naprawy pojazdu na kwotę 43.479,39 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Towarzystwo (...) w siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz

o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu zanegował roszczenia zgłaszane przez powoda. Wskazał, że po zgłoszeniu szkody dokonał wszechstronnej analizy okoliczności zdarzenia, w tym odebrał oświadczenia obu uczestników zdarzenia i na skutek poczynionych ustaleń wydał decyzję o wypłacie odszkodowania w kwocie 15.239,51 zł. Pozwany wskazał, że dla pełnej kompensaty szkody w niektórych sytuacjach nie ma potrzeby wykorzystania części oryginalnych. Podniósł również, że w przypadku dokonania naprawy pojazdu, ustalenie szkody hipotetycznej nie ma podstaw prawnych.

Pismem z dnia 4 lutego 2021 r. powód rozszerzył powództwo o kwotę 2.879,95 zł, tj. do łącznej kwoty 8.879,95 zł. W związku z tym wniósł zasądzenie od pozwanego kwoty 6.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 września 2019 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 2.879,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z opinią biegłego koszt naprawy pojazdu to kwota 24.119,46 zł. Mając na względzie, że pozwany wypłacił kwotę 15.239,51 zł, to do zapłaty pozostaje różnica, czyli kwota 8.879,95 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 sierpnia 2019 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do S. Ł. pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(bezsporne, akta szkody)

(...) Towarzystwo (...) w siedzibą w W. prowadził likwidację szkody nr (...), powstałej w dniu 28.08.2019 r. w pojeździe marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W toku postępowania likwidacyjnego przyznał S. Ł. odszkodowanie w wysokości 15.239,51 zł.

(bezsporne, akta szkody)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody, albowiem prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budzi też wątpliwości Sądu. Bezsporne pomiędzy stronami były okoliczność zaistnienia szkody oraz odpowiedzialność pozwanego za szkodę. Sporna pomiędzy stronami była wysokość szkody, jaka powstała w związku z uszkodzeniem pojazdu powoda, a tym również zakres uszkodzeń jakie powstały w pojeździe powoda w związku z wydarzeniem z dnia 28 sierpnia 2019 r.

Zgodnie z treścią art. 363 § 2 kc poszkodowany może wybrać, czy naprawienie szkody ma nastąpić przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Poszkodowany może te roszczenia kierować bezpośrednio do ubezpieczyciela, który odpowiada w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Z przepisów kodeksu cywilnego oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela może polegać tylko na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej, nawet więc gdy poszkodowany wybiera naprawienie szkody przez przywrócenie do stanu poprzedniego, to świadczenie zakładu ubezpieczeń sprowadza się do wypłaty sumy pieniężnej. Skoro ma ona jednak pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to wysokość tego odszkodowania powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. III CZP 80/11).

Z treści art. 361§2 KC wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. Celem kompensacji szkody poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania jak najtańszych sposobów likwidacji szkody, ma natomiast prawo wyboru takiego sposobu

przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, który ten stan przywróci w stopniu najpełniejszym. W szczególności obowiązek poszkodowanego minimalizowania szkody nie polega na ograniczaniu należnego stronie odszkodowania przez wybór najtańszych sposobów jej naprawienia, ale na takim postępowaniu w trakcie zdarzenia powodującego szkodę i bezpośrednio po nim by ograniczyć rozmiar szkody w sensie faktycznym. Poszkodowany ma prawo wyboru w jakim warsztacie naprawczym dokonana naprawy, jak też czy naprawa zostanie dokonana nowymi częściami oryginalnymi czy też częściami nieoryginalnymi lub używanymi.

W celu ustalenia rzeczywistej wartości szkody, tj. kosztów naprawy wspomnianego pojazdu oraz ustalenia zakresu uszkodzeń w wyniku kolizji z dnia 28.08.2019 r. sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej (k. 48-80, 104-120), z której wynika, że realne koszty naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i przywrócenie go do stanu sprzed szkody wynoszą łącznie 24.119,46 zł.

Sąd w całości podzielił wnioski wypływające z opinii i ustalenia biegłego przyjął jako własne. W ocenie sądu opinia biegłego jest pełna, wyczerpująca i nie zawiera sprzeczności, błędów faktycznych ani logicznych. W opinii biegły wskazał, jakie elementy pojazdu uległy uszkodzeniu wskutek zdarzenia z dnia 28.08.2019 r.. Wskazał również, że uszkodzeniu w tym dniu nie uległ błotnik tylny prawy oraz zderzak tylny, przy czym konkluzję tę szczegółowo uzasadnił. Wyliczając wartość szkody, nie wziął tego elementu pod uwagę. Wysokość szkody, która została przyjęta przez sąd, biegły określi biorąc pod uwagę średnią stawkę za robociznę stosowaną na rynku lokalnym z wykorzystaniem części oryginalnych i alternatywnych.

Wobec powyższego sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 kc, a o kosztach procesu na podstawie art. 98 kpc, zasądając od pozwanego na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów. Na podst. art. 113 ustawy o kosztach sądowych sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę 107,80 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, albowiem zaliczka na koszty opinii biegłego została wpłacona w kwocie 1000,00 zł, a łącznie koszt opinii wyniósł 1.107,80 zł oraz kwotę 100.00,00 zł brakującej opłaty od pozwu.